

Mitä on tasa-arvoisuus?

En usko ankarimmakaan tasa-arvoisuusaatteen kannattajan tarkottavan tasa-arvoisuudella, että kaikki ihmiset ovat sielullisesti yhtäläisiä. Huomaahan jokainen, että asian laita on päinvastoin. Ihmiset eivät ole lainkaan yhtäläisiä. Erilaiset ovat heillä tavat ja taipumukset, kyvyt ja lahjat erilaiset. Ei ole toisella sama äly kuin toisella, ei sama sydäntään. Kärsiä osaa toinen enemmän, nauttia enemmän kuin toinen. Missä siis yhtäläisyys?

Mutta tasa-arvoisuus ei sitä olekkaan; se ei asu sielussa. Tasa-arvoisuus on osaksi henkistä, osaksi ruumiillista; se perustuu henkiseen ja ruumiilliseen yhtäläisyyteen.

Henkinen tasa-arvoisuutemme on vielä salassa. Se on siinä, että meissä kaikissa on Jumalan yksisyntyinen poika, Kristuksen salaperäinen elämä, taivaan valtakunnan siemen – eli millä nimellä tahdomme sitä kutsua; tämä on useimmilla ihmisillä salassa ja ainoastaan harvoissa se on täydelleen ilmennyt. Useimmat olemme vielä »orjia talossa emmekä poikia«, s. o. me emme vielä tunne jumalallista luontoamme, joka on kaiken lain yläpuolella, koska se on itse Laki, vaan me pakosta tottelemme Karman lakia niinkuin orjat. Emme siis voi puhua henkisestä tasa-arvoisuudesta muuten kuin jonkinmoisena tulevaisuuden ihanteena.

Mutta meillä on ruumiillinen tasa-arvoisuutemme, ja se on jo ilmennyt. Me olemme kaikki tässä fyysisessä maailmassa pukeutuneet ihmisen haamuun. Jos yksityiskohdissa – riippuen sielullisten ominaisuuksiemme erilaisuudesta – olemme ruumiillisesti erinäköisiä, on meillä kuitenkin kaikilla ihmiselle määrätty ulkomuoto. Eikä erilaisuudet ole niin suuria, että esim. erilaisuuden nojalla toinen ihminen saattaisi kärsiä nälkää ja vilua tai ylenmäärin tehdä työtä, toinen taas elää yllisyydessä tai laiskuudessa. Olkoot rikkaus ja köyhyys seurauksia sekä yksilön että yhteiskuntien itsekkyydestä, mutta väärin olisi mielestäni sanoa, että ne ovat luonnollisia oloiloja. Päinvastoin on luonto – antamalla meille kaikille salatun henkisen tasa-arvoisuutemme nojalla ihmisen tasa-arvoisen haamun – osottanut, mihin suuntaan se tahtoo, että me järjestäisimme yhteiskunnallisia olojamme. Meidän ruumiillinen tasa-arvoisuutemme vaatii, että puhtaasti ulkonaiset olot eivät loukkaisi tasa-arvoisuuden periaatetta. Ja sentähden on välttämätöntä, että ihmiskunta tekee työtä yhteiskunnallisten olojensa parantamiseksi. Yhteiselämän koko historiallinen kehitys onkin vain tämmöistä maallisen taivaanvaltakunnan tavoittelemista.

Kysymyksemme siirtyy täten yhteiskuntaopin mieltä kiinnostavalle alalle, josta toivon toisten olevani tilaisuudessa laajemmin puhua.

P. E.